

14. De grote talentenshow

DOELSTELLINGEN

- De kinderen leren dat Paulus veel brieven schreef waarin hij aan de nieuwe christelijke gemeentes uitlegde wat het inhoudt om samen christen te zijn.
- De kinderen leren dat Paulus in 1 Korintiërs 12 schrijft dat iedereen verschillend is, maar dat alle mensen in de gemeente samen één lichaam vormen.
- De kinderen ontdekken hun eigen talenten.
- De kinderen begrijpen dat ze hun talenten kunnen delen met anderen.

(THEOLOGISCHE) ACHTERGRONDINFORMATIE

Deze bijeenkomst gaat over Paulus, een aansprekend figuur in de Bijbel die met zijn brieven een flink deel heeft gevuld van wat we nu als Nieuwe Testament kennen. Paulus wordt 'apostel' genoemd, net als de twaalf van Jezus, ook al heeft hij Jezus niet in levenden lijve meegemaakt.

Paulus heette eerst Saulus. Hij werd geboren in de plaats Tarsus, rond het jaar 9 na Christus. Toen hij nog jong was, werd hij naar Jeruzalem gestuurd om naar school te gaan. Daarna keerde hij terug naar Tarsus. Saulus was dus ook niet aanwezig in Jeruzalem toen Jezus daar een aantal jaren in het openbaar optrad. Pas later, nadat Jezus opgevaren was naar de hemel, keerde Saulus terug naar Jeruzalem.

In deze periode was Saulus een ijverige farizeeër. Farizeeën waren mensen die de Wet van Mozes (de Tora) heel serieus namen. De meeste farizeeën moesten niets hebben van de boodschap die Jezus verkondigde toen Hij op aarde was. Saulus ging christenen zelfs vervolgen.

Toen Saulus op een dag op weg was naar Damascus, werd hij plotseling verblind door een licht uit de hemel. Hij hoorde een stem zeggen: "Saul, Saul, waarom vervolg je mij?" (Handelingen 9: 4, NBV). Saulus liep blind de stad Damascus in. Drie dagen at en dronk hij niet. Toen kwam een man, Ananias, hem de handen opleggen uit naam van God. Daarna kon Saulus weer zien. Toen begreep Saulus dat hij verkeerd zat. Hij bekeerde zich tot God en liet zich dopen. Zijn naam werd veranderd in Paulus. Vanaf dat moment ging hij van Jezus vertellen. Hij werd een prediker van en voor God.

Om het woord van God te verkondigen, maakte Paulus diverse verre reizen. Zo bezocht hij bij zijn derde reis de stad Korinte. Samen met anderen stichtte hij daar een christelijke gemeente. Later schreef hij die gemeente een aantal brieven, waarvan er twee in de Bijbel zijn terechtgekomen.

In Paulus' eerste brief aan de gemeente in Korinte schrijft hij dat iedereen anders is: de een kan goed uitleggen wat er in de Bijbel staat, de ander heeft een groot geloof en weer een ander ontvangt de gave om te kunnen genezen (zie 1 Korintiërs 12: 4-11). Geen mens is aan een ander gelijk. Ieder mens heeft eigen talenten gekregen om er wat mee te kunnen doen. Wat we kunnen, verschilt dus van persoon tot persoon. Maar juist doordat we zo verschillend zijn, vormen we een eenheid. Paulus schrijft dat je de gemeente kunt vergelijken met een lichaam: alle delen van het lichaam zijn verschillend, maar ze kunnen niet zonder elkaar (zie 1 Korintiërs 12: 12-18).

We zijn dus heel verschillend. Maar wat ons verbindt, is de liefde: liefde voor God, voor elkaar en voor iedereen in de wereld. "Ons resten geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde" (1 Korintiërs 13: 13, NBV).

VOORBEREIDING

Persoonlijke voorbereiding

Neem de achtergrondinformatie bij dit programma goed door. Daarnaast is het wenselijk om je persoonlijk voor te bereiden op deze bijeenkomst. Zo word je zelf ook 'materiaal' voor de bijeenkomst met de kinderen. Hiervoor kun je de volgende vragen gebruiken:

- Lees 1 Korintiërs 12 en 13. Wat zegt Paulus hier over de gemeente als één lichaam? Spreek dit beeld je aan? Waarom wel of niet?
- Wat weet je eigenlijk van de persoon Paulus? Hoe ervaar je wat je van hem weet?
- Ga eens bij jezelf na waar jij goed in bent. Wat zijn jouw talenten? Ter verdieping zou je hierbij Matteüs 25: 14-30 kunnen lezen.
- Hoe zet je jouw talenten in voor de gemeente als 'lichaam van Christus'?
- Wat zou je met de kinderen kunnen en willen delen over dit onderwerp?

Praktische voorbereiding

Geef de kinderen zo mogelijk een kopie van werkblad 14.1 mee vóór de bijeenkomst. Vraag hun dan om het werkblad thuis in te vullen. De opdracht staat op het werkblad. Het ingevulde werkblad zal besproken worden tijdens de bijeenkomst, dus geef duidelijk aan dat de kinderen het dan weer moeten meebrengen.

Het is echter ook mogelijk om het werkblad gewoon te laten invullen tijdens het programma (zie *Verkenning*).

Zorg ervoor dat je gebruik kunt maken van een grote ruimte, waar je aan tafel kunt werken maar ook een toneelstukje kunt uitvoeren.

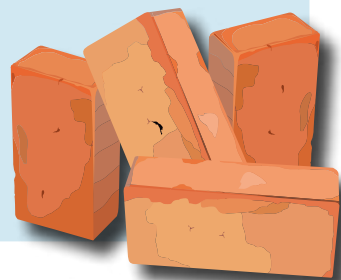
BENODIGDHEDEN

Vooraf

Hieronder vind je een opsomming van alles wat je nodig hebt voor deze bijeenkomst. Zorg ervoor dat je ruim voor het begin van de bijeenkomst klaar bent met alle voorbereidingen. Zo heb je alle tijd om aandacht te besteden aan de kinderen wanneer zij binnenkomen.

Benodigheden

- Kopieën van werkblad 14.1, 14.3 en 14.4 voor alle kinderen (werkblad 14.1 mogelijk van tevoren losgeknipt en meegegeven, zie VOORBEREIDING);
- Waxinelichtjes voor alle kinderen en iets om deze mee aan te steken;
- Een dienblad;
- Een kopie van werkblad 14.2 (of kopieën voor alle kinderen, als je het lied samen gaat zingen);
- Pennen;
- Een bijbel (NBV);
- Enkele kopieën van werkblad 14.5;
- Een kopie van werkblad 14.6 (of kopieën voor alle kinderen, als je het verhaal samen gaat lezen);
- Eventueel wat verkleedkleden en rekvisieten voor het toneelstukje, bijvoorbeeld kwasten en bezems.

PROGRAMMA

5 minuten

Opening

Heet de kinderen van harte welkom. Deel waxinelichtjes uit. Vertel dat het vandaag gaat over talenten, dingen waar je goed in bent. In de Bijbel heeft Paulus daar iets over geschreven. Wie Paulus is, komt ook aan bod. Paulus schrijft dat je de dingen die je goed kunt, met anderen mag delen. Zo help je elkaar en ben je samen één.

Steek je eigen waxinelichtje aan en steek daarmee het lichtje aan van het kind links naast je. Vraag dat kind om hetzelfde te doen. Zo gaat het licht de kring rond. Vertel dat je hiermee wilt laten zien dat alle kleine lichtjes samen één groot licht kunnen vormen. Vraag de kinderen vervolgens om de waxinelichtjes op het dienblad te plaatsen.

Geef aan dat er ook een lied over Paulus is gemaakt. Lees het lied op werkblad 14.2 voor en vraag de kinderen om goed naar de tekst te luisteren. Je kunt er ook voor kiezen om het lied samen te zingen. Deel in dat geval kopieën van werkblad 14.2 uit.

Zet het dienblad met de brandende waxinelichtjes op een veilige plaats.

5 minuten

Verkenning

Als je werkblad 14.1 van tevoren aan de kinderen had meegegeven (zie VOORBEREIDING), vraag hun dan om het ingevulde werkblad er even bij te pakken. Had je werkblad 14.1 niet van tevoren uitgedeeld, doe dat dan nu. Deel dan ook pennen uit en laat het werkblad ter plekke invullen.

Ga met de kinderen in gesprek over wat ze hebben aangekruist. Vertel de kinderen dat ze straks iets met die talenten gaan doen door middel van een toneelstukje.

20 minuten

Verdieping

Vertel de kinderen dat ze nu iets meer gaan ontdekken over Paulus, de man die in de Bijbel iets over talenten heeft geschreven. Deel kopieën van werkblad 14.3 uit. Lees het verhaal met elkaar. Laat de kinderen bijvoorbeeld om beurten een alinea voorlezen. Sta kort stil bij wat de kinderen van het verhaal vonden. Vertel eventueel nog iets meer over het verhaal met behulp van de (THEOLOGISCHE) ACHTERGRONDINFORMATIE. Laat in de Bijbel zien waar Handelingen 9 staat of laat het de kinderen zelf opzoeken.

Deel kopieën van werkblad 14.4 uit. Geef aan dat de woorden in deze puzzel uit het verhaal over Paulus komen. Laat de kinderen de woordzoeker oplossen in tweetallen.

25 minuten

Verwerking

Vertel de kinderen dat je nu graag met hen wilt uitzoeken wat Paulus' woorden over talenten eigenlijk te maken hebben met de talenten van de kinderen. Geef aan dat je dat wilt doen aan de hand van het verhaal van meneer De Hoop. Lees het verhaal op werkblad 14.6 voor of deel kopieën van het werkblad uit en lees het verhaal met elkaar.

Leg uit dat de kinderen het verhaal nu gaan naspelen: jij speelt meneer De Hoop en de kinderen zijn de burens die komen helpen - maar dan met hun eigen talenten. Laat de kinderen even nadenken over de talenten die ze hebben aangekruist op werkblad 14.1. Geef aan dat ze om beurten mogen 'aanbellen' bij meneer De Hoop en dan laten zien hoe zij meneer De Hoop en/of de andere 'burens' kunnen helpen met hun eigen talenten. Ga vrij om met de rol van meneer De Hoop: het gaat om de essentie, het delen van je talenten; niet om het exact naspelen van het verhaal.

Praat na afloop nog even door met de kinderen. Hoe reageerde meneer De Hoop? Was het mogelijk om samen te werken? Kunnen de kinderen zich voorstellen dat het leuk en goed is om zo samen een eenheid te vormen, ook al heeft iedereen verschillende talenten? Vraag de kinderen ten slotte of het in de kerk ook zo zou kunnen werken. Hoe kunnen mensen met verschillende talenten elkaar daar helpen? Kunnen de kinderen daar zelf ook een bijdrage aan leveren?

5 minuten

Afsluiting

Zet het dienblad met de waxinelichtjes weer op tafel. Vraag de kinderen of één van hen het talent heeft om het gebed hieronder voor te dragen.

Lieve God,

Dank U wel voor dit uur,
waarin we mochten ontdekken
dat we allemaal een talent hebben.
Wilt U ons leren om dit talent
ook te gebruiken voor anderen,
in én buiten de kerk?

Heer, U heeft ons allemaal anders gemaakt.
Toch zijn we samen één.
Wilt U ons helpen, dat we dat niet vergeten?
Samen één - en tóch verschillend?

Geeft U ons allemaal liefde, Heer.
Geef dat we altijd vriendelijk mogen zijn
tegen de ander,
uit liefde voor U
en uit liefde voor elkaar.

Amen.

Blaas samen de waxinelichtjes uit. Bedank de kinderen voor hun aanwezigheid en hun inzet. Tot de volgende keer!

BIJLAGEN

1. Werkblad 14.1 – Ontdek je talent
2. Werkblad 14.2 – Saul van Tarsus
3. Werkblad 14.3 – Saulus wordt Paulus
4. Werkblad 14.4 – Woordzoeker
5. Werkblad 14.5 – Woordzoeker oplossing
6. Werkblad 14.6 – Meneer De Hoop

Werkblad 14.1 – Ontdek je talent

OPDRACHTEN

1. Talenten zijn dingen waar je goed in bent. Wat zijn jouw talenten? Kruis hieronder aan waar jij goed in bent. Als jouw talent er niet bij staat, mag je dat erbij schrijven.
2. Vraag je ouders of verzorgers om hun talenten aan te kruisen, met een andere kleur pen.
3. Bespreek samen het resultaat. Hebben jullie dezelfde talenten, of juist niet?

☐ verhalen vertellen	☐ tekenen	☐ met mensen omgaan
☐ muziek maken	☐ knutselen	☐ _____
☐ dingen uitleggen	☐ schilderen	☐ _____
☐ goed luisteren	☐ verhalen bedenken	☐ _____
☐ sporten	☐ met geld omgaan	☐ _____
☐ iemand troosten	☐ computeren	☐ _____
☐ zingen	☐ opruimen	☐ _____

Vergeet niet om je blad mee te nemen naar de bijeenkomst!

Werkblad 14.2 – Saul van Tarsus

Saul van Tarsus

Saul van Tarsus gaat op reis,
klein van stuk en eigenwijs.
Hij tracht mensen op te sporen
die bij de beweging horen.
Wie een vriend van Jezus is,
komt in de gevangenis.

Saul van Tarsus jaagt maar door,
als een vos volgt hij elk spoor.
Wie kan vluchten voor zijn handen
zoekt zijn heil in vreemde landen.
Saul van Tarsus wordt niet moe,
hij gaat naar Damascus toe.

Saul van Tarsus is op pad,
hij is niet ver van de stad,
als een vuur, een licht van boven,
al Sauls plannen komen doven.
En een stem klinkt van dichtbij:
Waarom, Saul, vervolg je mij?

Saul van Tarsus is verblind
en men leidt hem als een kind.
De vervolger is verslagen
hulpeloos is hij drie dagen.
Totdat Ananias komt;
hij maakt Saulus weer gezond.

Saul die dreiging sloeg en moord,
wordt gedoopt, van nu aan hoort
Saul bij Jezus' volgelingen,
omgekeerd zijn alle dingen!
Saul, al heeft hij zich vergist,
weet voorgoed wie Jezus is!

Bron: Lam, H. en Burg, W. ter (1999).
Alles wordt nieuw. Nijkerk: Callenbach.

Werkblad 14.3 – Saulus wordt Paulus

Saulus wordt Paulus

naar Handelingen 9 en 1 Korintiërs 12 en 13

Jezus was naar de hemel gegaan. De mensen die overbleven, vertelden over Jezus in Jeruzalem. Maar niet iedereen was daar blij mee. Vooral de farizeeën niet! Farizeeën waren mensen die de Wet en de eerste vijf boeken uit de Bijbel heel serieus namen. Een farizeeër moest niets hebben van die 'godsdienst van Jezus', waarover Jezus vertelde toen Hij op aarde was. Een van de grootste vijanden van de eerste christenen was Saulus. Hij woonde in Jeruzalem.

Op een dag moest Saulus naar de stad Damascus. Voordat hij daarheen vertrok, ging hij bij de hogepriester op bezoek. Hij wilde graag toestemming van hem hebben, om alle mensen gevangen te nemen van wie hij dacht dat ze volgelingen van Jezus waren.

Maar toen Saulus vlakbij de stad Damascus was, werd hij plotseling verblind door een wit licht! Saulus viel op de grond. Hij hoorde een stem, die zei: "Saul, Saul, waarom vervolgt je mij?" Angstig vroeg Saulus: "Wie bent u, Heer?" Toen hoorde Saulus een stem die zei: "Ik ben Jezus, die jij vervolgt. Sta op en ga de stad binnen; daar zal iemand je vertellen wat je nu moet doen."

Saulus stond op. Maar toen hij zijn ogen opendeed, kon hij niets meer zien. Hij was blind geworden! De mensen die met Saulus meereisden, hielpen hem de stad Damascus in te komen.

In Damascus woonde een man die Ananias heette. In een speciale droom verscheen de Heer aan hem. De Heer zei: "Ga naar het huis van Judas in de Rechte Straat, en vraag naar Saulus van Tarsus. Hij is aan het bidden. Leg je handen op hem en dan zal ik ervoor zorgen dat hij weer kan zien."

Ananias zei tegen God: "Heer, van veel mensen heb ik gehoord over deze man en over al het kwaad dat hij mensen die in u geloven heeft aangedaan in Jeruzalem. Bovendien heeft hij toestemming van de hogepriesters om hier iedereen die uw naam aanroept in de boeien te slaan." Maar de Heer zei tegen Ananias: "Ga toch maar, want hij is de persoon die ik heb gekozen om van mij te vertellen over de hele wereld."

Ananias deed wat God tegen hem had gezegd en legde zijn handen op de ogen van Saulus. Meteen kon Saulus weer zien. Blij stond hij op van zijn bed en liet zich dopen. Saulus bleef een paar dagen in Damascus. Daar vertelde hij uit de Bijbel in de synagoge, een soort kerk. Iedereen die naar hem luisterde was erg verbaasd over de enorme verandering van Saulus. "Is dit echt dezelfde man die de aanhangers van Jezus zo heftig heeft vervolgd?" vroegen ze aan elkaar.

Om duidelijk te maken dat Saulus een ander mens was geworden, kreeg hij een andere naam: Paulus. Maar in het begin wilden sommige mensen niets van Paulus weten. Toch was er één man, Barnabas, die Paulus wel geloofde. Barnabas nam hem mee naar de twaalf apostelen en vertelde hun wat er op de weg naar Damascus was gebeurd. Daarna werd Paulus welkom geheten als een echte volgeling van Jezus.

Paulus wilde overal over God vertellen. Daarvoor maakte hij vaak reizen naar verre landen en steden. Bijvoorbeeld naar de stad Korinte, waar hij ook een gemeente stichtte. Die gemeente schreef hij later twee brieven. In de eerste van die brieven schrijft Paulus: "Iedereen heeft een ander talent. En daardoor is iedereen anders. Maar ook al zijn we allemaal anders, we zijn toch allemaal kinderen van God. Het maakt niet uit wat je wel en wat je niet kunt - als je elkaar maar liefhebt. Als je liefhebt, ben je geduldig. Als je liefhebt, ben je vriendelijk en niet jaloers. Als je liefhebt, schep je niet op en beledig je niemand. Als je liefhebt, geef je het nooit op. Dan geloof je alles, hoop je alles en verdraag je alles."

Werkblad 14.4 – Woordzoeker

OPDRACHT

In de woordzoeker hieronder zitten 29 woorden verstopt. Zoek ze op en streep ze door.

H	E	T	N	I	R	O	K	D	Y	L	T	L	S
F	O	O	L	E	G	W	J	L	N	J	W	A	A
P	D	G	F	F	A	R	I	Z	E	E	Ë	N	D
S	E	E	E	H	B	C	L	T	T	R	M	A	U
F	H	D	G	P	H	L	E	F	N	U	I	N	J
A	O	U	O	T	R	F	D	M	E	Z	B	I	B
V	O	L	G	E	L	I	N	G	L	A	L	A	A
E	P	D	A	H	E	M	E	L	A	L	I	S	R
W	S	I	N	C	H	R	I	S	T	E	N	E	N
Y	A	G	Y	X	K	E	R	K	T	M	D	J	A
L	T	T	S	J	F	G	V	B	I	E	L	E	B
M	O	O	R	D	S	U	L	U	A	P	R	Z	A
M	B	N	E	P	O	D	A	M	A	S	C	U	S
G	T	A	R	S	U	S	A	U	L	U	S	S	X

Ananias	hemel	Paulus
Barnabas	hogepriester	Saulus
blind	hoop	synagoge
christenen	Jeruzalem	talenten
Damascus	Jezus	Tarsus
dopen	Judas	volgeling
droom	kerk	vriendelijk
Farizeeën	Korinte	wet
geduldig	licht	wit
geloof	liefde	

Werkblad 14.5 – Woordzoeker oplossing

H	E	T	N	I	R	O	K	D	Y	L	T	L	S
F	O	O	L	E	G	W	J	L	N	J	W	A	A
P	D	G	F	F	A	R	I	Z	E	E	Ë	N	D
S	E	E	E	H	B	C	L	T	T	R	M	A	U
F	H	D	G	P	H	L	E	F	N	U	I	N	J
A	O	U	O	T	R	F	D	M	E	Z	B	I	B
V	O	L	G	E	L	I	N	G	L	A	L	A	A
E	P	D	A	H	E	M	E	L	A	L	I	S	R
W	S	I	N	C	H	R	I	S	T	E	N	E	N
Y	A	G	Y	X	K	E	R	K	T	M	D	J	A
L	T	T	S	J	F	G	V	B	I	E	L	E	B
M	O	O	R	D	S	U	L	U	A	P	R	Z	A
M	B	N	E	P	O	D	A	M	A	S	C	U	S
G	T	A	R	S	U	S	A	U	L	U	S	S	X

Werkblad 14.6 – Meneer De Hoop

HOOP DOEN

Meneer De Hoop is een hoopvolle man. Elke dag zit hij op zijn stoel voor het raam. Hij kijkt naar buiten en denkt aan de belangrijke dingen in zijn leven. Hij hoopt dat er eens een keer iets zal gebeuren: dat zijn oude huisje eens een grote opknapbeurt krijgt. Dat hij wat minder pijn heeft aan zijn linkervoet. Dat er gezellig vrienden over de vloer zullen komen. Elke dag zit meneer De Hoop daar weer. En elke dag hoopt hij hetzelfde. Maar het gebeurt nooit. Hij zit alleen maar in zijn eentje uit het raam te staren. Af en toe wordt hij er verdrietig van. Dan denkt hij aan zijn krakkemikkige huisje, aan zijn zere voet en aan zijn eenzaamheid. Maar hij blijft tegen zichzelf zeggen: geef de moed niet op! Je moet altijd blijven hopen!

Op een dag gaat de bel. Zuchtend staat meneer De Hoop op. Langzaam loopt hij naar de deur. Het is de buurman. “Goedemorgen, buurman De Hoop! Mijn suiker is op. Mag ik wat van u lenen?”

Meneer De Hoop doet de deur iets verder open. “Kom verder”, mompelt hij. Suiker genoeg, denkt hij bij zichzelf. Zelf doet hij al drie jaar lang nergens meer suiker in, dus bij hem raakt het nooit op. In de keuken schept hij wat suiker in een bakje en geeft het aan de buurman.

Omdat de buurman het onbeleefd vindt om meteen weer weg te lopen, vraagt hij: “Hoe is het eigenlijk met u, meneer De Hoop?” Meneer De Hoop haalt zijn schouders op. Hij vertelt over zijn huisje, waar gaten in de muren zitten en de verf van de deuren afbladdert. Hij vertelt over zijn voet. En hij vertelt dat hij zich soms alleen voelt. “Maar ik geef de moed niet op, hoor!” zegt hij er zo vrolijk mogelijk achteraan. “Ik blijf hopen. Elke dag ga ik weer in mijn stoel zitten, en dan hoop ik weer de hele dag dat er iets gebeurt.”

De buurman denkt even na. “Ja, maar...”, zegt hij voorzichtig, “blijft u dan altijd de hele dag zitten? Kunt u niet iets doen om ervoor te zorgen dat er iets gebeurt?”

“Nee, dat kan ik niet zomaar doen”, antwoordt meneer De Hoop. ‘Ik heb zo’n last van mijn voet, dat ik bijna geen stap kan zetten. En in mijn eentje kan ik ook nooit zoveel beginnen; je kunt toch niet in je eentje de wereld veranderen? En dat huis van mij, daar is geen beginnen aan! Er zijn zoveel lelijke plekken, dat het eigenlijk geen zin heeft om er iets aan te doen. Daarom blijf ik altijd maar zitten, op mijn stoeltje voor het raam. Maar: ik houd de moed erin!”

De buurman knikt nadenkend. Dan neemt hij afscheid en gaat weer weg. Even later zit meneer De Hoop weer in zijn stoel voor het raam.

De volgende dag, als het nog vroeg in de ochtend is, wil meneer De Hoop weer op zijn stoel gaan zitten. Maar net op dat moment gaat de bel. Verbaasd kijkt meneer De Hoop naar de klok. Half acht nog maar. Wie kan dat zijn, zo vroeg in de ochtend? Als hij de deur opendoet, valt zijn mond open van verbazing. Op het tuinpadje staan wel tien mensen! Hij herkent meneer De Vries, van een paar huizen verderop. En mevrouw Verschoor, van nummer 20. Ze hebben werkkleren aan en gereedschap in hun hand. Vooraan staat de buurman. “Goedemorgen, meneer De Hoop!” zegt hij vrolijk. “Mogen we binnenkomen? We hebben vandaag een hoop te doen!”

Stomverbaasd kijkt meneer De Hoop op de deurmat toe hoe tien mensen langs hem heen zijn kleine huisje binnegaan. Een uur later is het hele huis gevuld met geluid. Er wordt getimmerd, gezaagd en geschilderd. Er wordt gepraat en gelachen. Vooral door meneer De Hoop, die steeds maar rond blijft lopen door zijn huis. Met iedereen maakt hij een praatje, hij vertelt grappen en hij zegt hoe gelukkig hij wel niet is. Hij vindt het geweldig dat iedereen gekomen is. Hij voelt zelfs de pijn in zijn voet niet meer.

Aan het eind van de dag neemt meneer De Hoop afscheid van de buurman. “Ik weet niet hoe ik je moet bedanken...”, stamelt hij. “Nou, dat hoeft ook niet, hoor!” zegt de buurman. “We hebben een leuke dag gehad met elkaar. Ik dacht, het is weleens leuk om met de hele straat iets te doen. Daarom ben ik gisteravond de deuren langsgegaan en heb ik mijn plan verteld. Volgens mij vond iedereen het een leuke dag!”

Die avond gaat meneer De Hoop niet meer in zijn stoel voor het raam zitten. Hij blijft maar door zijn huis lopen. Blij kijkt hij naar de muren, waar geen gaten meer in zitten. Naar de deuren, die strak in de verf zitten. Een bakje suiker kan een hoop doen, denkt hij bij zichzelf.